Lieta Nr.140.0118.13

SPRIEDUMS

Ventspilī 2013. gada 2. decembrī

Ventspils tiesa: tiesnese Olga Macpane

piedaloties sūdzības iesniedzējam /pers. B/

aizstāvim, advokātam Igoram Jakušonokam un iestādes - Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas birojs - pārstāvim /pers. D/

izskatīja atklātā tiesas sēdē administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. B/, /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības par izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem, kas paredzēti Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) $149.^{24}$ panta pirmajā un otrajā daļā un $149.^{8}$ panta otrajā daļā, sakarā ar /pers. B/ sūdzību par Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka pienākumu izpildītājas /pers. F/ 2013. gada 2. jūlija lēmumu Nr.20-19/175 un

konstatēja

2013. gada 21. maijā Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja (turpmāk - Kārtības policijas birojs) Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors /pers. G/ attiecībā pret sūdzības iesniedzēju /pers. B/ sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu PD 899921 pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) $149.^{24}$ panta pirmās un otrās daļas un $149.^{8}$ panta otrās daļas un nolēmis viņam uzlikt naudas sodu Ls 70 apmērā. Protokols sastādīts par to, ka šā gada 21. maijā plkst. 9.12 Ventspilī pa Robežu ielu virzienā no Grīvas ielas uz Lāču ielas pusi /pers. B/, pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu, vadīja automašīnu „Audi A6" ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, attiecībā uz kuru nebija veikta tās īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana, kā arī noteiktā termiņā nebija veikta ikgadējā valsts tehniskā apskate. No mērierīces „Stalker II" fiksētā braukšanas ātruma 69 km/h, ievērojot pieļaujamo kļūdu +/- 3 km/h, noteikts automašīnas faktiskais braukšanas ātrums 66 km/h un konstatēts, ka ceļa zīmes Nr. 518 darbības zonā atļautais maksimālais braukšanas ātrums 50 km/h pārsniegts par 16 km/h. Ar to pārkāpts Ceļu satiksmes likuma 9.pants, 16.panta piektā daļa un Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - Ceļu satiksmes noteikumi) 114.punkts.

Inspektora /pers. G/ lēmumu /pers. B/ pārsūdzējis, norādot ka automašīnu norādītajā vietā un laikā vadījis nevis viņš, bet /pers. I/. Braucot pa Robežu ielu virzienā uz pilsētas centru, /pers. I/ ar automašīnu pēkšņi pagriezies pa labi, apstājies pie privātmājas žoga un ātri aizmucis. Pats (/pers. B/) palicis sēžot automašīnā priekšējā pasažiera vietā, bet pēc aptuveni pus minūtes piebraukusi ceļu policijas ekipāža un, neskatoties uz viņa iebildumiem, sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Turklāt vēlāk māsa /pers. J/ pateikusi, ka automašīna bijusi apdrošināta, jo polise iegādāta internetā.

Ar Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka pienākumu izpildītājas /pers. F/ 2013. gada 2. jūlija lēmumu (turpmāk - Lēmums) /pers. B/ sūdzība noraidīta un inspektora /pers. G/ lēmums atstāts negrozīts. Lēmumā, izvērtējot sūdzībā norādītos apstākļus, /pers. I/ un policijas inspektoru /pers. G/ un /pers. K/ paskaidrojumus, secināts, ka /pers. B/ ir vadījis automašīnu, kā tas fiksēts administratīvā pārkāpuma protokolā. Norādīts, ka /pers. B/ saucams pie administratīvās atbildības, jo braukšanas ātrums fiksēts ar verificētu mērierīci, bet, veicot pārbaudi Ceļu satiksmes drošības direkcijas datubāzē, konstatēts, ka pārkāpuma brīdī minētajai automašīnai nav bijusi veikta valsts tehniskā apskate un tās īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana.

Par minēto Lēmumu tiesā saņemta /pers. B/ sūdzība, kurā viņš lūdz atcelt Lēmumu kā neobjektīvu un izbeigt lietvedību. Sūdzībā /pers. B/ papildus norādījis, ka policijas inspektori ir ieinteresēti lietas iznākumā un viņu paskaidrojumi neatbilst reālajai situācijai. Neatbilst patiesībai, ka viņi automašīnu nav izlaiduši no redzesloka, jo pagrieziena vietā aug krūmi, kā arī tas, ka, piebraucot policijas ekipāžai, sēdējis automašīnai pie stūres. Turklāt iestāde, pārkāpjot nevainīguma prezumpcijas principu, /pers. I/ paskaidrojumus vērtējusi kritiski, jo viņš ir pazīstams ar /pers. B/ un var būt ieinteresēts palīdzēt /pers. B/ izvairīties no atbildības. Taču ar /pers. I/ neesot ne draugs, ne labi pazīstams. Norādīts, ka objektīvai lietas apstākļu noskaidrošanai nepieciešami arī /pers. L/ un /pers. M/ paskaidrojumi, kuras kā praktikantes kopā ar policijas ekipāžu bijušas klāt notikuma brīdī.

Tiesas sēdē /pers. B/ uzturēja iesniegto sūdzību, pamatojoties uz tajā un sākotnējā sūdzībā izklāstītajiem argumentiem. Papildus paskaidroja, ka pirms nogriezušies, ceļu policijas ekipāžu ievērojis apmēram 60 metru attālumā. /pers. I/, aizskrienot prom no mašīnas, paslēpies aiz mājas stūra. Automašīnai tiešām nav bijusi izieta tehniskā apskate, taču to, ka nav spēkā apdrošināšana, neesot zinājis, jo tajā rītā kopā ar māsu automašīnu apdrošinājuši internetā ar pēcapmaksu, bet apstiprinājuma īsziņa saņemta tikai vakarā. Attiecībā uz ātruma pārsniegšanu norādīja, ka policijas inspektori veiktā mērījuma rezultātu viņam neesot uzrādījuši, bet tikai pateikuši mutiski, ka ātrums bijis 79 km/h.

Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja pārstāvis /pers. D/ lūdza Lēmumu atstāt spēkā un paskaidroja, ka /pers. B/ vaina pierādīta ar policijas inspektoru liecībām, kā arī ar Ventspils tiesas 2013. gada 10. jūnija spriedumu, kas ar Kurzemes apgabaltiesas 21. oktobra spriedumu atstāts negrozīts un kurā sakarā ar šo pašu gadījumu sodīts par automašīnas vadīšanu bez vadītāja tiesībām atkārtoti gada laikā. Automašīnai konstatētais braukšanas ātrums pārsniedzis atļauto, un tai nebija veikta valsts tehniskā apskate, ko neapstrīd arī /pers. B/. Internetā pasūtot automašīnai apdrošināšanu, tā stājas spēkā uzreiz - tas ir dažu minūšu, nevis stundu jautājums. Savukārt no datubāzes redzams, ka konkrētajai automašīnai apdrošināšana stājusies spēkā vien notikuma dienā plkst. 11.18, tātad tā apdrošināta pēc aizturēšanas.

Liecinieks /pers. I/ liecināja, ka notikuma dienā tiešām viņš ir bijis tas, kurš braucis ar minēto automašīnu, bet /pers. B/ sēdējis blakus. Braucis pilsētas virzienā, bet, kad ieraudzījis policiju, tad, tā kā nav bijušas vadītāja tiesības, nogriezies pa labi, apstājies pēc kādiem 50 metriem pie mājas un aizskrējis pāri pļavai līdz tiltiņam uz Tārgales pusi uz mājām. Sākumā paskaidrojumos norādījis, ka nogriezies pa kreisi, jo vienkārši sajaucis. Nākamajā dienā /pers. B/ viņam visu izstāstījis.

Liecinieces /pers. J/ liecināja, ka 21. maija rītā ap plkst. 8.00 apdrošinājusi savu automašīnu internetā ar pēcapmaksu, par to saņēmusi izdruku, ka trīs dienu laikā ir jāsamaksā, citādi apdrošināšana tiks anulēta. Zinājusi, ka mašīnai nav veikta tehniskā apskate. Aizvedusi brāli /pers. B/ uz darbu Mičūrinā. Kamēr aizgājusi līdz veikalam un atpakaļ, uz vietas vairs nav bijusi ne mašīna, ne /pers. B/. Ap plkst. 16.00 piezvanījis draugs, ka automašīna atrodas stāvvietā. Nākamajā dienā no saņemtās īsziņas sapratusi, ka apdrošināšana stājusies spēkā vien 22. maijā.

Lieciniece /pers. L/ liecināja, ka 21. maijā kopā ar /pers. M/ bijušas praksē ar Satiksmes uzraudzības rotas inspektoriem /pers. G/ un /pers. K/. Ar radaru fiksējuši automašīnu, kas pārsniegusi atļauto braukšanas ātrumu un uzsākuši kustību tai pretī. Kad automašīna nogriezusies, braukuši tai pakaļ. Vieta bijusi pārredzama, un arī automašīna bijusi redzama visu laiku, un, kad automašīna apstājusies, /pers. B/ sēdējis blakussēdētāja vietā, taču neviens cits no tās nav izkāpis un tuvumā arī neviena nav bijis. Ievadot automašīnas numuru datubāzē, konstatēts, ka tai nav apdrošināšanas un tehniskās apskates.

Lieciniece /pers. M/ liecināja, ka tajā dienā kopā ar /pers. L/ bijušas praksē ar Satiksmes uzraudzības rotas inspektoriem /pers. G/ un /pers. K/. Pretī pa Robežu ielu braukusi automašīna, pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu, un, kad tā strauji nogriezusies pa labi, braukuši tai pakaļ. Automašīna visu laiku bijusi viņu redzeslokā, un, kad tā apstājusies, vadītāja vietā neviena nav bijis, bet blakussēdētāja vietā kāds vīrietis runājis pa telefonu. Pārbaudot automašīnas datus, tai nav bijis apdrošināšanas un tehniskās apskates.

Liecinieks /pers. K/, apstiprinot savu iepriekš sniegto paskaidrojumu, liecināja, ka, patrulējot kopā ar kolēģi /pers. G/ un vēl diviem stažieriem, fiksējuši, ka pretī brauc automašīna ar ātrumu 70 km/h. Gribējuši automašīnu apstādināt, bet tā kādus 50 metrus no policijas ekipāžas nogriezusies no Robežu ielas pa labi un apstājusies pie brūnas mājas. Piebraukuši tai klāt, pie stūres sēdējis /pers. B/, kuram neesot bijušas vadītāja tiesības, un automašīnai nav bijusi obligātā apdrošināšana un izieta valsts tehniskā apskate. Krustojums, kurā automašīna nogriezusies, bijis pārskatāms, un automašīnu no redzesloka nav izlaiduši, tāpēc nav noticējuši /pers. B/ paskaidrotajam, ka automašīnu vadījis kāds cits.

Liecinieks /pers. G/, tāpat apstiprinot savu iepriekš sniegto paskaidrojumu, liecināja, ka kopā ar divām praktikantēm ar kolēģi /pers. K/ pildījuši dienesta pienākumus un aptuveni 50 līdz 100 metru attālumā fiksējuši atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu, taču konkrētā automašīna, ieraugot policiju, nogriezusies no ceļa un, pabraucot pa grantētu ceļu, apstājusies pie kādas mājas. Ceļš bijis pārskatāms, un automašīnu no redzesloka nav izlaiduši, neviens no tās nav izkāpis. Piebraucot automašīnai klāt, vadītāja vietā sēdējis /pers. B/, un viņam ticis sastādīts protokols par ātruma pārsniegšanu, tehnisko apskati un apdrošināšanu.

Uzklausījusi sūdzības iesniedzēja un iestādes pārstāvja paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus, uzklausījusi liecinieku liecības un izvērtējusi pārsūdzēto Lēmumu kopsakarā ar sūdzībā ietvertajiem argumentiem, tiesa atzīst, ka Lēmums atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma kā pēc būtības nepamatota, jo sūdzības iesniedzēja apgalvojumi neapstiprinājās ar pārējiem lietas materiāliem kopumā šādu apsvērumu dēļ.

Atbilstoši Latvijas APK 289.^{6} panta septītās daļas pirmajam punktam tiesai, izskatot lietu, vispirms ir jākonstatē, vai ir noticis administratīvais pārkāpums. Attiecībā pret /pers. B/ administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts par pārkāpumiem, par kuriem atbildība paredzēta Latvijas APK 149.^{8} panta otrajā daļā, kā arī 149.^{24} panta pirmajā un otrajā daļā.

Latvijas APK 149.^{8} panta otrajā daļā paredzēta atbildība par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu līdz 20 kilometriem stundā ar vieglo automobili, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums". Lietā nepastāv strīds par to, ka iespējamais pārkāpums konstatēts 518.ceļa zīmes darbības zonā, ne arī par to, ka šajā vietā vadīta konkrētā automašīna. Par to, ka, vadot automašīnu, pārsniegts atļautais braukšanas ātrums, liecināja policijas inspektori /pers. K/ un /pers. G/, kā arī praktikantes /pers. L/ un /pers. M/. Tā kā pats /pers. B/ neliecināja, ka atļautais braukšanas ātrums būtu bijis ievērots, bet gan tikai norādīja, ka policijas darbinieki viņam nav uzrādījuši mērierīcē faktiski konstatēto braukšanas ātrumu, tad tiesai nav pamata neticēt policijas darbinieku paskaidrojumiem. Turklāt, atsaucoties uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 12.decembra spriedumu lietā Nr. SKA-190/2007 un 2007.gada 29.marta rīcības sēdes lēmumu lietā Nr. SKA-226/2007, tiesa norāda, ka mērierīces fiksētā ātruma uzrādīšana tiesību normās nav paredzēta kā obligāts nosacījums administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanai.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta ceturtajā daļā noteikts, ka, ja vien netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā norādījusi amatpersona. Tā kā tiesai nav pamata apšaubīt policijas inspektoru kompetenci, veicot mērījumus ar radariem, administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts izmantotā mēraparāta - radara numurs un lietas materiāliem pievienotais verificēšanas sertifikāts apliecina tā derīgumu izmantošanai notikuma dienā, tad tiesa atzīst par pierādītu protokolā norādīto, ka ar radaru fiksētais automašīnas braukšanas ātrums bija 69 km/h. Ņemot vērā radara sertifikātā norādīto pieļaujamo kļūdu mērījumos, tiesa konstatē, ka atļautais braukšanas ātrums pārsniegts par 16 km/h un tātad noticis Latvijas APK $149.^{8}$ panta otrajā daļā paredzētais pārkāpums.

Latvijas APK $149.^{24}$ panta pirmajā daļā paredzēta atbildība par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, kuram noteiktajā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate. No lietas materiālos esošās izdrukas par transportlīdzekļa informāciju (lietas 19.-20.lapa) redzams, ka iepriekšējā tehniskā apskate automašīnai veikta šā gada 7. janvārī un sakarā ar mēneša laikā labojamiem defektiem nākamās valsts tehniskās apskates datums noteikts šā gada 6. februāris. Tā kā /pers. B/ tam piekrita un paskaidroja, ka automašīnai nav bijusi veikta tehniskā apskate, ne arī noformēta vienas dienas braukšanas atļauja, tad tiesa konstatē, ka noticis arī Latvijas APK $149.^{24}$ panta pirmajā daļā paredzētais pārkāpums.

Latvijas APK $149.^{24}$ panta otrajā daļā paredzēta atbildība par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, attiecībā uz kuru nav izdarīta tā īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana. No lietas materiālos esošajām izdrukām (lietas 18., 21.lapa) redzams, ka attiecībā uz konkrēto automašīnu iepriekš apdrošināšana bijusi spēkā līdz šā gada 17. aprīlim, un pēc šī datuma nākamā iegādātā apdrošināšanas polise noslēgta AAS „Baltijas Apdrošināšanas Nams" un stājusies spēkā vien 22. maijā plkst. 11.18. Iestādes pārstāvis /pers. D/ paskaidroja, ka, iegādājoties polisi internetā, tā tiek reģistrēta un stājas spēkā dažu minūšu laikā. Tā kā gan /pers. B/, gan arī lieciniece /pers. J/ apstiprināja, ka samaksa par apdrošināšanas polisi veikta vēlāk, nekā konstatēts iespējamais pārkāpums, un lietā nav arī iesniegts kā pierādījums kāds dokuments vai informācija par to, ka šajā apdrošināšanas sabiedrībā internetā apdrošināšanas polises var iegādāties ar pēcapmaksu, tad tiesa netic /pers. B/ un /pers. J/ liecībām par polises iegādāšanos 21. maija rītā ar pēcapmaksu. Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa atzīst par pierādītu, ka ir noticis arī Latvijas APK $149.^{24}$ panta otrajā daļā paredzētais pārkāpums.

Secinot to, ka administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts pamatoti, tiesa atbilstoši Latvijas APK $289.^{6}$ panta septītās daļas otrajam punktam papildus vērtē arī to, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šo pārkāpumu izdarīšanā. Tā kā visus trīs minētos pārkāpumus var izdarīt tikai, vadot automašīnu un tādā veidā piedaloties ceļu satiksmē, tad izskatāmajā lietā kā atbildības priekšnoteikums vērtējams tas, vai automašīnu, kā tas norādīts administratīvā pārkāpuma protokolā, vadījis pats /pers. B/.

Šo faktu, ka pats būtu vadījis automašīnu, /pers. B/ noliedza un norādīja, ka pie stūres bijis /pers. I/, kurš to arī apstiprināja. Tomēr tiesa šādai notikumu versijai netic liecību savstarpējo pretrunu dēļ. Lietas izskatīšanas laikā tika konstatēts, ka pirms apstāšanās automašīna nogriezusies pa labi. Tā vienmēr konsekventi liecinājis /pers. B/ un pārējie aculiecinieki, taču ne liecinieks /pers. I/. Savos sākotnējos rakstveida paskaidrojumos /pers. I/ norādījis, ka nogriezies pa kreisi un aizskrējis Ventspils virzienā, turklāt neatklājot, uz kurieni tieši aizskrējis. Turpretim tiesā /pers. I/ paskaidroja, ka sākotnēji, norādot pagriešanās virzienu, ir kļūdījies, un liecināja, ka tomēr ar automašīnu nogriezies pa labi, turklāt pretēji norādot arī to, ka skrējis Tārgales virzienā uz tiltiņu, kas ved pāri upītei.

Šādas nekonsekventas un pretējas liecības rada pamatotas šaubas par /pers. B/ un /pers. I/ liecību patiesumu, un šīs šaubas nevar novērst /pers. I/ paskaidrotais, ka sākumā vienkārši kļūdījies. Savus sākotnējos paskaidrojumus /pers. I/ sniedzis šā gada 16. jūnijā, tāpēc nav ticams, ka pēc pus gada tiesā viņš notikuma apstākļus atcerējies precīzāk, nekā toreiz - neilgi pēc notikuma.

Tiesa vērš uzmanību uz to, ka policijas amatpersonu sastādītiem dokumentiem a priori ir publiskā ticamība un tos iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina (skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 12.novembra rīcības sēdēs lēmumu lietā Nr.SKA-647/2008). Tātad, lai apšaubītu administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto, ka tieši /pers. B/ vadījis automašīnu, šādi pierādījumi jāiesniedz pašam sūdzības iesniedzējam. Tā kā /pers. B/ sava nevainīguma pierādīšanu balstījis vien uz savām un /pers. I/ liecībām, kas tiesas ieskatā nav ticamas, tad šādi pierādījumi nevar būt pietiekami, lai apšaubītu administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto.

Papildus tam tiesa ņem vērā arī policijas inspektoru /pers. K/ un /pers. G/ liecināto, ka piebraucot /pers. B/ bijis automašīnā vadītāja vietā, kā arī /pers. L/ un /pers. M/ apliecināto, ka pēc apstāšanās no automašīnas neviens nav izkāpis. Šie liecinieki arī konsekventi liecināja, ka /pers. B/ vadītā automašīna visu laiku bijusi viņu redzeslokā. Inspektori norādīja, ka ar /pers. B/ viņiem nekādu konfliktu vai personisku attiecību nav, un lietas izskatīšanas laikā netika konstatēti tādi objektīvi apstākļi, kas norādītu uz policijas darbinieku ieinteresētību lietas iznākumā un tāpēc radītu šaubas par viņu objektivitāti. Savukārt attiecībā uz pretrunām par to, kur - vadītāja vai blakussēdētāja vietā - pēc apstāšanās sēdējis /pers. B/, tiesa ņem vērā, ka /pers. L/ un /pers. M/ liecinājušas vien pus gadu pēc notikuma, bet policijas inspektori konsekventus paskaidrojumus snieguši gan tiesā, gan īsi pēc notikuma. Kaut arī sākotnēji /pers. B/ norādīja, ka notikuma vieta krūmu dēļ nav bijusi pārredzama un tāpēc automašīna nav varējusi būt visu laiku policijas ekipāžas redzeslokā, tomēr tiesā, neiesniedzot pierādījumus, šādu argumentu vairs neuzturēja, un arī /pers. I/ liecināja, ka konkrētajā krustojumā nekādu krūmu neesot.

To, ka automašīnas vadītājs bija /pers. B/, apstiprina arī Ventspils tiesas 2013. gada 10. jūnija spriedums un Kurzemes apgabaltiesas 2013. gada 21. oktobra spriedums administratīvā pārkāpuma lietā par viņa saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK $149.^{4}$ panta septītās daļas 2.punkta, kurā konstatēts viņa izdarītais pārkāpums, vadot konkrēto automašīnu tajā pašā laikā un vietā, kā tas protokolā norādīts izskatāmajā lietā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta pirmajā daļā noteikts, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus [..] izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā

izlemšanā.

No lietas materiāliem redzams, ka tajā iegūtie pierādījumi ir attiecināmi uz konkrēto lietu un lietā ir pieļaujami, jo tie ir iegūti likumā noteiktā kārtībā un konstatēti ar likumā noteiktajiem līdzekļiem. Tiesas ieskatā /pers. B/ izdarīto administratīvo pārkāpumu faktu pilnībā apliecina administratīvā pārkāpuma protokols - lēmums, policijas inspektoru un praktikanšu paskaidrojumi, minētais Kurzemes apgabaltiesas 2013. gada 21. oktobra spriedums, radara atkārtotas verificēšanas sertifikāts un izdrukas par automašīnas tehnisko apskati un veikto apdrošināšanu, kā arī daļēji liecinieces /pers. J/ un paša sūdzības iesniedzēja liecības. Savukārt viņu un /pers. I/ liecības, kas attaisno /pers. B/, tiesa vērtē kā sniegtas ar mērķi izvairīties no atbildības.

Līdz ar to tiesa secina, ka ar lietas materiāliem kopumā un savstarpējā sakarībā ir pierādīts, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā tieši /pers. B/ vadījis automašīnu un tātad arī izdarījis konstatētos administratīvos pārkāpumus, un par to viņam nosakāms sods.

Piemērojot sodu, iestādei ir jāņem vērā Latvijas APK 32.pantā noteiktais, proti, sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingri saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, atbildību ietekmējošos apstākļus.

/pers. B/ atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa nekonstatēja, bet saskaņā ar Latvijas APK 34.panta pirmās daļas 2.punktu viņa atbildību pastiprina apstāklis, ka gada laikā jau bija izdarījis līdzīgu pārkāpumu, par ko ticis administratīvi sodīts.

Kaut arī par Latvijas APK 149.^{8} panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu panta sankcijā paredzēts izteikt brīdinājumu vai uzlikt naudas sodu 10 latu apmērā, tiesa, ņemot vērā /pers. B/ paviršo attieksmi pret satiksmes drošību, jo līdzīgu pārkāpumu izdarījis jau atkārtoti, to neatzīt par maznozīmīgu atbilstoši Latvijas APK 21.pantam. Tā kā vienlaicīgi konstatēti trīs pārkāpumi un tāpēc atbilstoši Latvijas APK 35.pantam sodu nosaka tās sankcijas ietvaros, kas paredzēta par smagāko pārkāpumu (149.^{24} panta otrās daļas sankcija paredz naudas sodu no 60 līdz 80 latiem), tad tiesa secina, ka par izdarīto /pers. B/ iestādes piemērotais naudas sods Ls 70 ir pamatots un tiesību normām atbilstošs.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta septīto daļu, 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu un 289.^{13} pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka pienākumu izpildītājas /pers. F/ 2013. gada 2. jūlija lēmumu Nr.20-19/175, bet /pers. B/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas var pārsūdzēt Kurzemes apgabaltiesai, sūdzību iesniedzot Ventspils tiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas un pieejamības datums - 2013. gada 12. decembris.

Tiesnese O.Macpane